

[Knud Kristensen.]

komme til at betyde, at en Kommune faar forholdsvis langt større Byrder end Nabokommunen. Jeg vilde med andre Ord have foretrukket, at man i Stedet for at tage saa meget Hensyn til Folketallet havde lagt større Vægt paa Indtægterne i Kommunerne. Men, som sagt, man har jo ikke kunnet opnaa alt det, man har villet, heller ikke paa dette Omraade.

Endelig skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de Retsvirkninger, der knytter sig til Modtagelsen af offentlig Hjælp, Kommunehjælp og de forskellige andre Former for Hjælp. De nuværende Regler om Retsvirkningen af Hjælp fra det offentlige virker, saa vidt jeg kan se, i mange Tilfælde ret tilfældigt. En lille Hjælp og en stor Hjælp, der ydes af Kommunerne og ikke ydes i Henhold til de Bestemmelser, hvorefter Hjælpen ikke har Fattighjælps Virkning, har jo akkurat den samme Fattighjælps Virkning. Og hvad enten man faar stadig Hjælp eller Hjælp i ganske enkelte Tilfælde, er Retsvirkningen den samme. Endvidere gælder det, at hvis Hjælpekassens Bestyrelse er velvillig, og hvis den har mange Penge, saaledes at vedkommende kan faa Hjælp gennem Hjælpekassen, faar det ingen Fattighjælps Virkning, men hvis Hjælpekassen ingen Penge har, og Hjælpen skal ydes gennem Kommunerne, og den ikke kan ydes i Henhold til de Paragraffer, hvorefter der ikke indtræder Fattighjælps Virkning, saa bliver Hjælpen betragtet som Fattighjælp. Reglerne virker altsaa tilfældigt og i mange Tilfælde uretfærdigt. Den ene faar Fattighjælp med Fattighjælps Virkning i Tilfælde, hvor man synes, al Rimelighed taler for, at det ikke skulde have denne Virkning, en anden kan maaske gaa fri for denne Virkning, hvor mange vilde synes, at denne skulde indtræde.

I disse Regler indføres der betydelige Ændringer ved det foreliggende Lovforslag. Hjælp til visse Samfundsborgere skal efter Lovforslaget i alle Tilfælde, enten den er stor eller lille, have Fattighjælps Virkning. Det gælder Folk, der maa siges at være arbejdsmodvillige, forsømmelige Forsørgere, Alkoholister og Omstrejfer, altsaa saadanne Folk, som i Virkeligheden ikke har nogen som helst Villie til at hjælpe sig selv. Der findes derefter andre Bestemmelser om Hjælp, der faar Fattighjælps Virkning, dog saaledes at dette kan undgaas, for saa vidt det sociale Udvalg, som administrerer Loven, indstiller til Kommunalbestyrelsen, og Kommunalbestyrelsen vedtager, at Hjælpen

paa Grund af ganske særlige Omstændigheder ikke skal have Fattighjælps Virkning. Det er saadanne Tilfælde som f. Eks., hvor Børnebidrag eller andre Forsørgelsesbidrag er fastsat af det offentlige, enten det sociale Udvalg eller Overøvrigheden. For den Del af Bidraget, for hvilken der er dekretet Afsoning, gælder der Fattighjælps Virkning, medmindre der træffes andre Bestemmelser. Endvidere gælder det, at hvis nogen gennem Svig eller ved uordentlig eller uøkonomisk Livsførelse har bevirket, at han skal have Hjælp af det offentlige, faar denne Hjælp ogsaa Fattighjælps Virkning, medmindre ganske særlige Forhold taler derimod og Kommunalbestyrelsen beslutter, at denne Virkning ikke skal indtræde. Endelig findes der en Bestemmelse om, at hvis man modtager Fattighjælp regelmæssigt, til Stadighed eller i saa stort Omfang, at det kan betegnes som Forsorg, har Hjælpen ogsaa Fattighjælps Virkning, medmindre der træffes særlig Bestemmelse i modsat Retning.

Med Hensyn til disse Bestemmelser har vi gjort en Indsats for, at de kunde blive skærpet, saaledes at det blev vanskeligere at faa Hjælp uden Fattighjælps Virkning, end det var i Henhold til det oprindelige Lovforslag. Det er muligt, at de Bestemmelser, som vi nu har faaet sat ind og har gjort en betydelig Indsats for at faa ind, endnu er for lempelige. Men det er ikke lykkedes os, at faa dem yderligere skærpet. Jeg tror ogsaa, at man de fleste Steder vil kunne hjælpe sig igennem med disse Regler, saaledes at det ikke kommer til, at Folk, der ikke fortjener det, faar Hjælp uden Fattighjælps Virkning.

Fra den Side, som har ønsket at faa disse Regler lempeligere, mindre strenge, har man mange Gange sagt og vil vel ogsaa i Fremtiden sige, at vor Stilling er et Tegn paa, at vi ønsker at faa saa mange ind under det offentlige Fattigvæsen som muligt eller i hvert Fald faa flere derindunder end nødvendigt. Dette er ingenlunde Tilfældet. Tværtimod! Vi ønsker ikke, at Folk, som ikke fortjener det, skal ind under den offentlige Fattigforsørgelse med Fattighjælps Virkning, men vi har den Opfattelse, at det er nødvendigt i mange Tilfælde for at opretholde den enkeltes Interesse for at klare sig selv, at der er en Forskel paa den, som klarer sig selv, og den, som ikke gør det, at der er en Fordel ogsaa rent borgerligt set ved at kunne klare sig selv. Vi mener, det er nødvendigt at stimulere enkelte Mennesker, som maaske har en svag Ansvarsfølelse med Hensyn til deres Pligt til at sørge for sig selv, derigennem, at de ved, at hvis de ikke an-